

Η ΠΟΔΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Εύρεθην πολλάκις κατά τὸν βίον μου εἰς θέσιν δυσχερῆ. 'Ηναγκάσθην ποτὲ εἰς τὸ καφενεῖον ν' ἀναγνώσω διόπλητρον ἀγόρευσιν τοῦ κ. Χατζοπούλου ἀναμένων φίλον μου, διτὶς εὐγενέστατα μοι ὥρισεν ως ὁπαν συνεντεῖσεως ἐκείνην ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἐσκόπει νὰ μεταβῇ εἰς Κηφισσίαν. 'Ηναγκάσθην νὰ διέλθω ἐν ἡμέρᾳ βροχῆς τὴν λεωφόρον 'Αθηνᾶς, εἰς τὴν λασπώδη ἐπιφάνειαν τῆς ὅποιας γαριέντως κατοπτρίζεται τὸ κομψὸν τῆς πόλεως μας δημοκρατῶν· συγνητήθην ἔντρομος κατὰ τὸ μεσονύκτιον εἰς ἕρημον δρόμον μετά τινος ταμίου, ἔξερχόμενος ἐξ οἰκίας φιλικῆς, ἐνīκε εἶχον κερδίσαι 1,75 εἰς τὸν κοῦκκον. 'Αλλ' οὐδέποτε ἡσθάνθην τόσην ἀμυχανίαν, δισην προχθές, ὅτε μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ ζευδόγος μου κὺρ Θανάσης ἐξ ἀπρόπτου μὲ προσεκάλεσε νὰ τοῦ ἔκπηγήσω τὴν κοινοβουλευτικὴν κατάστασιν. 'Επεθύμουν ὄλοφύγως ν' ἀποφύγω τὴν δοκιμασίαν, ἀλλ' ὑπῆρχον 107 λόγοι ἀναγκαζούντες με νὰ διπλασιώσω εἰς τὴν πρόσκλησίν του, καὶ οἱ 107 λόγοι οὗτοι ἦσαν αἱ ἴστοριμοι δραχμαὶ αἱ ἐνδόξως ἐπιβράχυνουσαι τὸ ταπεινὸν δημοσίο μου εἰς τὸ βιβλίον τῶν πιστώσεών του.

— 'Η κοινοβουλευτικὴ κατάστασις, πορχισκές λέγων, ἀφοῦ πρότερον ἀνέλαβον τὸ ἀρμόδιον εἰς τὴν περίστασιν σοβαρὸν θῆσον, εἴναι δημοτρουζιπρική, ἐκετάλαθες κύρ Θανάσην;

— "Οχι τόσου καλέ! Ξαναπές, σὲ παρακαλῶ, αὐτὴ τὴν λέξην.

— Δὲν μοῦ εἴναι πολὺ εὔκολον· Ὅστερον μάλιστα ἀπὸ τὸ τρυφερὸν μασχαράκι, τὸ δποῖον ἔφργχα καὶ τὸν ἀγῶνα δποῦ κατέβαλα διὰ νὰ τὸ μασσήσω. Θὲ ἐξαρθρωθοῦν χωρὶς ἀλλοὶ αἱ σιαγόνες μου. Θὲ σοῦ τὸ εἰπώ ἑλληνικά, εἴναι ἔμφραξις, ἢ ἐν ἀλλοῖς λόγοις στούμπωμα.

— Καὶ πῶς συμβαίνει αὐτό;

— 'Ιδοὺ πῶς συμβαίνει. 'Υπόθεσος, δτι εἰς τὸν νεροχύτην σας πίπτει μέσα καὶ σταματᾷ μίχ λεμονόκουπα... Μὲ συγχωρεῖτε, δτι λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ παραβάλω τὸν νεροχύτην τοῦ ἀξιοτίμου καταστήματός σας μὲ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ ὁ λόγος τὸ ἔχει.

— Δὲν πειράζει, ἔξηκολούθησε.

— Τι θὲ συμβή λοιπόν; Θὲ σταματήσουν τὰ νερά καὶ δὲν θὲ ὑπάρχῃ διέξοδος· αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Βουλὴν.

— Μὲ πῶς συμβαίνει;

— 'Ως ἔξης: 'Η Βουλὴ, ως καθες παρακαλέα, ἔχει δύο πτέρυγας, αἱ δποῖαι λέγονται συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις, ἢ πλειονψηφία καὶ μειονψηφία· ἀλλ' ἡ μία πτέρυξ, ἡ πρώτη, πρέπει πάντοτε νὰ εἴναι μεγαλειτέρα τῆς ἀλλης· καὶ εἰς δ, τι θέλει αὐτὴ πρέπει, κατὰ τὸ Σύνταγμα, νὰ ὑποκύψῃ καὶ ἡ ἀλλη. Θέλει νὰ πετάξῃ ἡ πρώτη πτέρυξ, πρέπει νὰ πετάξῃ καὶ ἡ δευτέρα· Θέλει νὰ πετάξῃ... ἔξω ἐνα βουλευτήν; καὶ ἡ ἀλλη ὄφελει νὰ ὑποκύψῃ· θέλει νὰ πετάξῃ... χρήματα; πρέπει καὶ ἡ ἀλλη νὰ μὴ ἀντισταθῇ.

— Λοιπόν;

— Λοιπόν εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν ἡ πλειονψηφία θέλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν κ. Σπάρταλην γρήματα ὀφειλόμενα παρὰ τοῦ 'Εθνους. 'Η μειονψηφία δὲν θέλει διατείνεται, δτι εἴναι χρέος παραγεγραμμένον, ἀλλ' ἡ πλειονψηφία πάλιν διατείνεται, δτι καὶ ἡ παραγραφὴ περιέχει πάντοτε μέσα πης τὸν παρά. Λοιπόν ἡ πρώτη εἴναι εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν πληρωούμηται, ἡ δευτέρα δέ, δτις ἐπιμένει, ώσταν μουλάρι, εἴναι ἡμιορούμηται.

— Καὶ ἐπομένως;

— Καὶ ἐπομένως ἡ ἀντιπολίτευσις προσπαθεῖ νὰ ματιώσῃ τὰς ἐργασίας μὲ τὸ στούμπωμα. Είναι ἀνάγκη νὰ φιθῇ μίχ πατασθούρα μέσα εἰς τὸν νεροχύτην... ἔτοιμος δ. κ. Λεβίδης! Είναι ἀνάγκη νὰ πέσῃ μίχ λεμονόκουπα... νά σου εύθὺς δ. κ. Σωτηρόπουλος, δ. καὶ Λευονής ἐπιλεγόμενος. 'Οσον καὶ ἀν σκούζη η συμπολίτευσις τίποτε πλέον δὲν ὑπορεῖ νὰ περάσῃ. Φωνή, λοιπόν, ἀντάρχ, πόλεμος!... 'Η ἀντιπολίτευσις ὁχυροῦται ὅπισθεν ταμπούριων η μεγάλων ταμπάρων, οίον τὸ τοῦ κ. Βαλσαράκη, ἀρχίζει συζήτησιν καὶ κοπανίζει ἀέρα... δηλαδὴ καπανίζει τὸν 'Υπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τὸν κοπανίζει, δχι διότι εἴναι σκληρός, ἀπεναντίας! ἀλλὰ διότι ὑπῆρξε μαλακὸς κομματάκη. Καὶ ἀριστερήσῃ αὐτὴ, ἀρχίζουν ἀλλην συζήτησιν διὰ τὸ χόρτον· ἐννοεῖς δέ, δτι ἐκεῖ πλέον εύρισκονται εἰς τὸ στοιχεῖον τῶν καὶ ... ἐντρυφοῦν!

— Καὶ οἱ ἄλλοι;

— Αύτοι καθηνταὶ καὶ δὲν ὅμιλοι, διότι εἴναι γρατάροι.

— Καὶ ὄστερχ ἀπὸ τὸ χόρτον;

— "Α! ὄστερχ ἀπὸ τὸ χόρτον, ζεφυτούνει ἀλλοὶ πάλιν. Χρειάζεται δὲ καὶ ὀλίγη γυμναστικὴ διὰ νὰ κινηθοῦν καὶ τότε φέρουν εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα ἐνὸς ἀποστρατευθέντος μοιράρχου, τοῦ Ντέη, διὰ νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμουν νταρλίκια...

— Καὶ τοισυτοτρόπως;

— Καὶ τοισυτοτρόπως περνοῦν αἱ ώραι, ἔρχονται τὰ μεσάνυκτα καὶ δὲν εἴναι τρόπος νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ἡμέρησαν διάταξιν.

— Μὰ εἴναι δυνατόν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ἡμερηπιαρ διάταξιν τὰ μεσάνυκτα;

— Σωστόν. Κατόπιν ἀρχίζουν νὰ λαλοῦν ἐναλλάξ, ἀλλοτε τὰ κοκβριά καὶ ἀλλοτε δ. κ. Κατσικόπουλος... "Επειτα ἀρχίζουν αἱ ἐπειωτήσεις περὶ διαφόρων τούς την ἀντικειμένων· δὲνταὶ δέξιοτιμος βούλευτής θέλει νὰ μάθῃ πόσα πέταλα κατηνάλωτκν τὰ κτήνη τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κερποδιστοίου μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ἡ πόσα ἐγκλιτικὰ μέρια περιέχουσι κατὰ μέσον δροῦν αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους. "Επειτα κατὰ τὰς τρεῖς πλέον, δ. εἰς ἀρχίζει νὰ ζητῇ τὸν Χρήστον 'Αθηρώρ ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην, δ. ξέλλος τὸν Συναξήριστὴν καὶ δ. ἄλλος τὸ μέγα Συντακτικὸν τοῦ 'Ασωπίου...

— Τι νὰ ιδῇ;

— Νὲ ιδῇ ίσως, σὺν ἡ σύνταξις τοῦ μοιράρχου εἴναι κανονική. 'Ακολούθως ἀρχίζουν νὰ συνάζωνται εἰς τὸ βουλευτήριον οἱ σαλεψῆδες... είναι συνήθεια τὴν ὅποιαν εἰσήγαγον οἱ βουλευταὶ τῆς συμπολίτευσεως, παρέχοντας διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐκδούλευσιν πρὸς τοὺς συναδέλφους τῶν βουλευτῶν ἐκ Θεσσαλίας διὰ τῆς καταναλώσεως τοῦ ἑυπορεύματος τῶν ψηφοφόρων. Καὶ τοισυτοτρόπως συζητοῦν, ρογχαλίζουσι, γρονθοκοποῦνται εἰνιστε, πίνουν σαλέπι, ἔως ότου νὰ φέξῃ δ...

— Ο Αύγερινός;

— "Οχι, ἔως δτοῦ νὰ φέξῃ ὁ Κοκέβης, δστις προεδρεύει εἰς αὐτὰς τὰς νυκτερινὰς διασκεδάσεις, δηλαδὴ ἔως νὰ ἔξυπνήσῃ καὶ νὰ πέμψῃ τοὺς βουλευτὰς εἰς τὰ κρεβάτια τῶν άνω βεβαιωθῆ ἔτι δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία. Αύτη είναι ἡ ἔμφραξις, φίλτατε κύρ Θανάση.

— Κακὴ δουλειά! Πέρισσι είχαμε τὰς ἀποχωρήσεις, ἐφέτος τὰς ἔμφραξεις...

— Αύτὸ σημαίνει, δτι τὸ πολίτευμα μας πάσχει ἀπὸ χρόνιον κακοστομαχίαν.

— Καὶ τί θὰ γείνη λοιπόν;

— 'Α, τί θὰ γείνῃ; . . . αὐτὸς εἶνε τὸ ζήτημα. 'Ιδού, κύριο Θανάσην βλέπω ἐδῶ εἰς τὴν λίστα σου γραψιμένους μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ κεφτέδες σάλτσα... Γνωρίζω, ὅτι ἐδῶ εἰς τὸ κατάστημά σου ἐπικρατεῖ καθηριότης καὶ εὐ-συνειδησία (διὰ θανάσης μειδιᾶ φιλαρησκως). 'Αλλ' ἀς ὑποθέσωμεν, ὅτι τὸ ζῶν ἐκ τῶν σαρκῶν τοῦ ὄποιού κα-τεσκευασθησαν κατοι οἱ κεφτέδες, ἀναπαύεται ἥδη εἰς κόλπους 'Αβραὰμ πρὸ τριῶν ἔνδομαδων (διὰ θανάσης συνορυθησαν...) ὁ λόγος τὸ ἔχει. Λοιπόν ἀν ἕγώ φάγω αὐτοὺς τοὺς κεφτέδες, τί θὰ συμβῇ; Θὰ μοῦ καθήσουν εἰς τὸ στομάχι, θὰ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία, στάσις, ἐμφράξεις... καὶ θ' ἀναγκασθῶ νὰ πάρω...

— Καθαρίσιον.

— 'Ακριβῶς' καὶ εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν περίστασιν αὐτὸς εἶνε τὸ μόνον μέσον, τὸ ὄποιον ἡμπορεῖ νὰ μᾶς ἀ-παλλαξῃ ἀπὸ τῆς πατεακούσιας, ἀπὸ τῆς λεμονόκου-παιας, ἀπὸ τοὺς μπαγιάτικους κεφτέδες...

— Καὶ ποιός θὰ κάμη τὴν συνταγὴν;

— 'Ο λαός.

Ἄββακούμ

ΠΑΣΤΕΡ ΗΜΩΝ

Παστέρ ήμῶν, παστέρ ήμῶν, δὲν τοῖς οὐρανοῖς
Εἰς τὸ ἔξης πλειότερον ήμᾶς νὰ συμπορῆς.
Ἐπίσκεψαι καὶ ἵσε ήμῶν τὰς ἀσθετείας
Διότι μᾶς κατέλαβε παροξυσμὸς μαρίας.
Κι' ἀρ δέρ ωπάρχη φάρμακο τοῦ πάθους μας τοῦ γαύρου
Μὲ τὴν ταιτίαν δέσε μας τοῦ σοῦ Μεγαλοσταύρου.

ΣΤΡΕΨΙΓΩΝΟΣ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η βροχὴ πάντοτε ἐπιδρᾷ εἰς τὰ μεγάλα γεγονότα. Ο συγγραφεὺς τῶν 'Αθλίων λέγει, ὅτι τὸ Βατερόλῳ δὲν ὄφει-λεται οὔτε εἰς τὸν Βέλλιγκτων, οὔτε εἰς ἄλλον τινά, ἀλλ' εἰς τὴν πεσούσαν ὄλιγην βροχήν. 'Αν δὲν ἔβρεγε τὴν νύκτα τῆς 17 πρὸς τὴν 18 Ιουνίου 1815 δὲ Ναυπο-λέων πιθανὸν νὰ ἐνίκη, καὶ ἡ τύχη τῆς Εύρωπης θὰ ἦτο ἀλλη σήμερον. Η βροχὴ ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τῆς Βουλῆς. Εἶναι δὲν ἔβρεγε τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης. Πέμπτης θὰ ἐγίνετο ἀπαρτία, καὶ, τίς αἶδε, πιθανὸν νὰ 'περνοῦσε εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν τὸ ἐπάρχατον νομοσχέδιον τοῦ Σπάρταλη καὶ... οἱ κα. βουλευταὶ νὰ ἤσαν εἰς τὰς ἐπαρχίας των. Ολίγαι σταγόνες δύμας βροχῆς ἡμπόδισαν τοὺς φίλους τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ ἐμπαταιάθη αὕτη, ίνα ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ ὄλιγαι σταγό-νες ἐπιδρῶσι περισσότερον ἀπὸ τὴν εὐγλωττίαν βουλευτῶν τινῶν.

Oi obstructionistes, oi παρεμποδίζοντες δηλαδὴ τὰς ἔργασίας τῆς Βουλῆς πῶς θὰ λέγωνται τέλος πάντων μὲ μίαν λέξιν; Στοερπωταὶ ή κωλυσιεργοί; Ήμεῖς προτιμῶ-μεν τὴν πρώτην, φάς ἐκφραστικὴν καὶ μετὰ δυνάμεως ἀπο-κρούομεν τὴν δευτέραν, ἀδιάφορον ἐὰν κωλυσιεργὸς δύνα-

ται καταλληλότερον νὰ ὄνομασθῇ δι. Λεβίδης. Έξ ἐνὸς προσώπου, κύριοι, δὲν πρέπει, νομίζομεν, μεροληπτικῶς νὰ τίθενται οἱ ἐπιστημονικοὶ δροι.

Τέλος πάντων ἔληξε καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Τάκη. Η Βουλὴ ἐδώκεν ἔνα συγχωρογόρτιον εἰς τὸν κ. Τπουργὸν τῆς Δι-καιοσύνης καὶ μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διέταξιν. 'Λξιο-σημείωτον εἶναι, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ πιστοποιη-τικοῦ καλῆς δικιγγιαῆς δι. Χατζόπουλος ἐκόμισε δύο τόμους τοῦ ἀειμνήστου «Χρόνου 'Αθηνῶν» καὶ ἤρχισε ν' ἀ-ναγινώσκει, ἀλλ' οἱ Βουλευταὶ ἀκήρυξαν τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Τάκη καὶ ἔνεκκ τούτου... ἐψήφισαν τὸ συγχωρο-γόρτιον.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ πιστοποιητικοῦ ὁ φίλος 'Ιανδέρωτῷ ἐντῷ θεωρείω τῶν δημοσιογράφων:

— Ποτος, νομίζετε, δὲν ἔθελε νὰ ἔτο Κρητικός;
— ;;
— 'Ο Βουλπιώτης.
— Καὶ γιχτί;
— Διότι; θὰ ἐλέγετο Βουλπιώτακης.

Μετὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Τάκη η Βουλὴ κατέβη εἰς τὸ ζήτημα τοῦ χόρτου.

Εἰς ἐκ τῶν ἀκροστηρίων:

— Εἰς αὐτὸς θὰ εῦρῃ πολλὴν τροφὴν ἡ ἀντιπολίτευσις.

Μεγάλη ἡγέρθη συζήτησις κατ' αὐτὰς, ἀν πρέπει τὸ Θέατρον νὰ καλῆται κέον ἡ δημοσικὸν καὶ πολλοὶ ἐπε-τέθησαν κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου συνηγορήσαντος ὑπὲρ τοῦ τελευταίου. Δὲν ἔχει ἀδικον, ἀφοῦ γνωρίζομεν τὴν κατά-στασιν ὅλων τῶν δημοτικῶν ἔργων καὶ ἀφοῦ τὸ Θέατρον αὐτὸς οὐδέποτε ὑπῆρξεν ποτ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων λαθρεμπορίων, δὲν θὰ τὸ πιστεύ-σητε; εὑρέθη καὶ εἰς Μεγχλόσταυρος. Πολλοὶ ἡπόρισαν πῶς συνέβη τοιοῦτο τι καὶ ἀκόμη ζητοῦσι τὸν ἀτυχῆ κύριον του. Τὰ πρᾶγμα ἔχει κατὰ τὰς ἡμετέρας πληρο-φορίας ὡς ἔξης: "Οτε διεδόθη, ὅτι ὁ Μεγχλόσταυρος θὰ ἐδιδετο εἰς τὸν κ. Συγγρόν, ὁ φιλογενῆς οὗτος ἀνήρ ἀμέ-σως τὸν παρήγγειλεν εἰς Παρεσίους, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἡ ιδέα τῆς ἀπονομῆς ἐγκατελείφθη καὶ ἐπομένως καὶ ὁ Με-γχλόσταυρος... εἰς τὸ Τελωνεῖον.

Ἄρχος

